

- 57–61; Аузан А. Общественный договор и гражданское общество / А. Аузан // Лекция. 24 янв. 2005 г. / www.polit.ru.
6. Мешков Юрій. Пострадянське суспільство і Нове Середньовіччя / Юрій Мешков // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2008. – № 3. – С. 183–193.
7. Дождев Д. В. Римское частное право / Д. В. Дождев // Учебник для вузов. – М. : Республика, 1996. – 387 с.
8. Шедяков В. Стратегічне управління модернізацією країни: межі, можливості, оптимізація впливів / В. Шедяков // Політичний менеджмент. – 20011. – С. 38–48; Модернізація України – наш стратегічний вибір: Щорічне послання Президента України до Верховної Ради України. – К. : НДІСД, 2001. – 432 с.; Лібанова Е. М. Модернізація України в контексті соціальних викликів / Е. М. Лібанова // Демографія та соціальна економіка. – 2011. – № 1(15). – С. 24–37; Бойко Ю. Проблемы процесса социальной модернизации / Ю.Бойко // Обозреватель. – 2997. – № 10. – С. 17–24.
9. Мешков Юрій. Пострадянське суспільство і Нове Середньовіччя / Юрій Мешков // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2008. – № 3. – С. 183–193.
10. Медведєва І. Я., Шишова Т. Л. Цит. Праця [Електронний ресурс.]
11. Рябчук Микола. Постколоніальний синдром. Спостереження / М. Рябчук. – К. : «К.І.С», 2001. – 240 с.
12. Котигоренко В. О. Етнічні протиріччя і конфлікти в сучасній Україні / В. О. Котигоренко. – К. : Світогляд, 2004. – 722 с.; Нагорна Л. Національна ідентичність в Україні / Л. Нагорна. – К. : ПЕНД, 2003. – 237 с.; Міграційні процеси в Україні: сучасний стан і перспективи / За ред. О. В. Позняка. – Умань, 2007. – 276 с.
13. Див.: Горелов М. Є., Моця О. П., Рафальський О. О. Цивілізаційна історія України / М. Є. Горелов, О. П. Моця, О. О. Рафальський. – К. : ТОВ УВПК «Екс об», 2005. – 632 с.
14. Білінський В. Б. Країна Моксель, або Московія / В. В.Білінський / Роман-дослідження. Книга 1. – К. : Вид-во ім. Олени Теліги, 2009. – 376 с.
15. Михальченко М. І. Україна як нова історична реальність: запасний гравець Європи / М. І.Михальченко. – Дрогобич: ВФ «Відродження», 2004. – 488 с.; Рябчук Микола. Дилеми українського Фауста. Громадянське суспільство і «розбудова держави» / М. Рябчук. – К. : Критика, 2000. – 272 с.

Науковий керівник: Жовнірчик Я.Ф., д.держ.упр.

УДК 141.1+303.042+353

Ільницька Л.В.
канд. філос. наук

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ФУНКЦІОНАЛЬНО- ЗМІСТОВОГО РІВНЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Анотація. Досліджено формування організаційної структури функціонально-змістовного рівня у просторі соціально-економічних відносин.

Ключові слова: управління організаціями, збалансована структура контролюючого винайдення спрямованих загальних дій, функціонально-змістовний рівень управлінських рішень, організаційна структура управління об'єктом соціально-економічної діяльності.

Аннотация. Исследовано формирование организационной структуры функционально-содержательного уровня управленческих решений в пространстве социально-экономических отношений.

Ключевые слова: управление организациями, сбалансированная структура контролирующего подхода направленных общих действий, функционально-содержательный уровень управленческих решений, организационная структура управления объектом социально-экономической деятельности.

Annotation. Formation of organizational structure of its functional-substantial level of administrative decisions in space of social and economic relations is investigated.

The key words: management of the organizations, the balanced structure of the supervising approach of the directed general actions, the functional-substantial level of administrative decisions, organizational structure of management of object of social and economic activity.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Ствердження головних засад філософсько-управлінського змісту спирається на еквіваленти понятійних принципів системного аналізу та структурної аналітики, які унаочнені певним функціонально-змістовним рівнем ухвалених рішень. Простір соціально-економічних відносин підпорядкований практичному напрямкові прямого відтворення та здійснення намірів системно-узгодженого поєднання. Цей підхід аналізується вперше. Зокрема, варто звернути увагу на переосмислення західного досвіду експлікації теоретичних умовиводів, пов'язаних саме з організаційною структурою управління, що ефективно поєднується з практичними основами тих видозмін, які і впливають на встановлення іншого термінологічного арсеналу, який і має стати актуальним базисом дослідження організаційної структури функціонально-змістовного рівня управлінських рішень у просторі соціально-економічних відносин.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Ідеї та положення, які доцільно покласти в основу зазначеного теоретико-методологічного шляху є дотичними до наукового пошуку запропонованого російськими вченими А. Н. Дятловим, М. В. Плотніковим та І. А. Мутовіним при розкритті основного змісту визначення головних чинників саме тих положень, завдяки яким відтворюються супутні механізми структурної організації процесів управління, проте в рамках предметного огляду лише концепцій загального менеджменту. Вітчизняна наукова школа розглядає основи управління під різним кутом зору, наприклад П. С. Єщенко та А. Г. Арсеєнко залучають до свого аналізу параметри кодифікації руху глобальної економіки. Запропонований автором термінологічний спектр поєднання функціональних чинників та змістовних намірів при встановленні взаємоузгодженого рівня системної ефективності організаційної структури управління у просторі соціально-економічних відносин формулюється вперше, тому і підкріплюється західним дослідженням, проведеним американським подружжям Х'ю та Елен Пік,

яке відомо широкому загалу під назвою «Супермаркет. Організація та управління».

Мета статті полягає, по-перше, у розширенні загальної предметності встановлених теоретичних меж понятійного спектру філософії управління, а по-друге – у визначенні шляху розвитку принципово нової вказівної термінологічної зв'язки – організаційної структури функціонально-змістовного рівня управлінських рішень, встановлення якої подається у контексті соціально-економічних відносин.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вразливість започаткованого механізму подолання кризових, антиеволюційних позначок, демонструє переваги і недоліки властивостей ефективного стилю організаційного рівня управлінського способу мислення. Коливання безпеліційної площини в намаганні покращити соціально-економічний стан практичними діями співставляється зі теоретичним західним зразком трансформації набутого досвіду за для уникнення стихійних показників знедолення. Пошуки незалежного аналітичного погляду на очікування і вимоги сьогодення вирівнюються набутими кроками подолання нищівної деструктивності. Переваги існуючих науково-теоретичних шляхів полягають у тому, що вони спираються на встановлені економічні параметри західно-європейської моделі бізнес-дії, які, в свою чергу, на вітчизняних теренах лише встановлюються, тому і теоретична аргументація зіштовхується з бар'єрами, оскільки динаміка практичних явищ у своєму накопиченні випереджає існуючий понятійно-методологічний арсенал.

Запит ринкового простору у пріоритетній частині свого визначення з необхідністю ціннісного еквіваленту подолання противаг здійсненню розпланованої програми дій на пострадянському ґрунті, співставляється зі синтетичним комплексом поєднань різних якостей до вимог і ставлення при виявленні прибуткової маси у плинній якості конфігурацій приватного сектора економіки. Теоретичні розрахунки вітчизняних дослідників наштовхуються на дисгармонічні явища у конкретних сферах соціально-економічного розвитку. Таким чином, позиційна сфера негативних чинників всередині деструктивної динаміки уповільнюють процес прийняття вольових, якісних, тобто організаційно-структурованих управлінських рішень. Невідворотність агресивності існуючих коливань демонструється твердженням, що «глибока соціально-економічна криза, яку пережила (і, на жаль, продовжує переживати) Україна, не є чимось унікальним» [1, с. 278]. Передусім, автори підручника з філософії управління цією тезою підкреслюють історичний досвід винайдення організаційних рішень спрямованих на подолання спочатку стихійності, що, по-перше, знімає глибину соціальної напруги і обмежує її поширення, таким чином зменшуючи масштаби деструктивності, а по-друге, уповільнює тиск і характер поглинання об'єктів соціально-залежної сфери з площини стагнації. Знову ж таки, рішучість організаційно-спрямованих

кроків викриває соціально-економічну несприятливу нечіткість. Первинність значення цілеспрямованого впорядкування означає не прилаштування, тобто утворення соціально-мобільної залежності, а «узгодженого змістовного руху на покращення» у системі організаційного ладу – це винайдення функціонального зв'язку, який має продемонструвати кінцеву чіткість спрямованого, конкретного управлінського рішення. Взаємодія у поєднанні функціональних параметрів рішення і змістовності чинників якості скерованого процесу, об'єднуючись, викарбовують нову понятійну сферу, яка у просторі соціально-економічного зразка віднаходить себе у облаштуванні досвіду потенційно-якісного доробку практичної мети поміркованого винайдення вірного напрямку використання накопиченої структури, що і урізноманітнює палітру впливів і застосування термінологічного арсеналу. Зрештою, економічна діяльність у період антикризових дій дотичною мірою є залежною від курсу згуртованості стратегічного вектору і у перетині необхідних невідворотних кроків наслідують організаційний зразок винайдення сприятливих факторів. Це стосується не тільки функціональної частини організаційної системи прийняття позиційно-вірних управлінських рішень у площині стихійних викликів, а також і змістовного проходження формотворчого гатунку тих якостей, які на противагу деструктивності утворюють «збалансовану структуру контролюючого винайдення спрямованих загальних дій».

Потенційна сфера філософсько-управлінської парадигми у своїй направленості до змін підкреслює лінію згрупованого термінологічного впорядкування структури в алгоритмі дії, а не абстрактного понятійного комплексу спрямованого до безмежжя. Американський дослідник Даніель Белл підкреслює, що «до певної міри наші інтелектуальні чи політичні проблеми починаються з того, що ми користуємося уявленнями та парадигмами, які сформувались як результат узагальнення раніше накопиченого досвіду» [2, с. 407]. Зорієнтовані трансформації щодо ланок загальності при вибудовуванні теоретичного механізму нового змісту опрацьовують здійсненні пріоритети взаємозв'язків. Існуючий спосіб виходу втілює ті змістовні речі, які укорінені до площини координаційно-чіткої системи подолання потенційної кризовості, що у прикладі недоглянутого теоретико-методологічного ладу, нерівномірно демонструє як врівноважені кроки спрямованого зразка так і неадекватні, швидкоплинні рішення. В цьому сенсі, пріоритетні частини змісту і функції у поєднанні з організаційною структурованістю підкреслюють не тільки вірогідність результативного рішення, а також і винайдення стратегічного співмірного процесу антикризового буття, що у подальшому має зміцнити позиції предметної сфери управлінської якості. Залежність першочергового опанування «рівнями різної пропорційності» вимагає від керівника налаштувати норматив вагомих завдань не на «строкатість багатоаспектності», що впливає на реалізацію усунення тривалих перешкод, а на організаційні ланки структурної функціональності та

змістовності. Це, насамперед, демонструється на теоретичному рівні комплексністю, яка доцільна і при аналізі соціально-економічного розвитку і при обґрунтуванні концептуальних значень організаційної структури процесів управління. «Координаційна площина» вірогідних наслідків хибного втручання на реалізацію винайдення в критичній ситуації необхідного збалансованого механізму переорієнтовується на рівновагу двох процесів, а саме: взаємодії та взаємовпливу. Ця необхідна узгодженість, тобто «узгоджена системність», вирівнюється чіткістю структурованої зв'язки, оскільки внутрішні аспекти і функції, і змісту координаційною наполегливістю менеджментського зразка поєднуються певною багатоаспектністю у понятійне коло потенційного системотворчого підходу, що впливає на дослідницький рівень порівняння взаємодоповнюючих предметних векторів соціальної економіки та соціального управління, які у площині сфери «антикризового буття» підкреслюють дотичність двох якостей при утворенні «синтезуючої інфраструктурної ланки допоміжного чинника» – «функціонально-змістовного рівня управлінських рішень». В свою чергу, обумовлене теоретичне навантаження, знову ж таки, доповнює внутрішню природну структуру організаційно-управлінської ефективності. «Поняття «узгоджена системність» відповідає показовому чинникові структурно-узгодженої дії аналітичної обробки інформації і є, на сьогоднішній день, однією з настанов антикризового шляху. Витоки системності – це витоки філософії управлінських дій» [3, с. 83]. Зосереджена активність зважених ефективних рішень поглиблює найактуальніші виміри філософської аналітики, оскільки започаткування обрання системно-структурних кроків входження на рівень акцентування актуальності вимог до ствердження чіткої лінії скерованих, ухвалених тверджень та механізмів призводить до теоретичних зрушень. Таким чином, структура організації у первинно-знаковій основі започатковує ідею належної ефективності крізь органічність суміжної онтології. Мається на увазі, що плюралістична узгодженість враховує можливість парного перетину, і лише за такої умови можливе чинне, на противагу протистоянню несумісності, термінологічне надбання. Зрештою, зрушення з координаційною чіткістю вимагає обоїльну програмну зорієнтованість гнучкості багатоаспектності переваг і як функцій, так і змісту структурної організації процесів управління. Типізовані частини сенсів «змістовності» і «функціональності» підпорядковуються предметній однозначності звичайного схоплення. Цей належний камінь причинності застерігає від найперших простих висновків, оскільки безпосередньо функції, у первинному понятійному русі, насамперед присутні на предметно-об'єктному рівні тлумачень ознайомчого характеру. Вартість скоординованих переваг не перешкоджає доповнюючим вимірам залучити і розширити тривіальне розуміння сенсу «функцій» та «змісту» при застосуванні, на перший погляд, монолітної понятійної структури управління організаціями.

Звичайність «урізноманітнення співпадінь дієвості управлінських рішень» закладена у структурі належних взаємозв'язків, як практичних, так і теоретичних. Почергова координація дозволяє пришвидчити як і здобутки, так і наміри здійснення спланованого рішення. Багатоаспектність встановленого винайдення наполегливо вірного рішення започатковує процеси взаємодії та поєднання. Чи переобтяжена система ускладненим зразком внутрішньої розбудови? Загальне визначення надане російськими вченими демонструє понятійну динаміку налаштування теоретичного рівня з практичним, тому що і вагомість процесів взаємодії безпосередньо сфокусовує мотив структурованої координації чинників первинності управлінських механізмів у своїй доповнюючій варіативності залучень. «Під структурою організації слід розуміти її архітектуру, наявність окремих частин і співвідношення між ними, ступінь жорсткості чи гнучкості організаційної конфігурації, типи взаємодій між внутрішніми елементами» [4, с. 126]. Охарактеризовані властивості у визначенні підкреслюють внутрішні можливості термінологічного навантаження і унаочнюють нахил переваги до розширення запропонованого внутрішньо-структурованого простору. Проте, саме наявність «архітектури» як понятійно-конфігураційного чинника, дозволяє сприймати запропонований контекст як базисну будову, тому і додавання, і розширення дослідницьких меж відбувається не у стихійно-випадковому режимі кодифікації, а як контролюючий регулятив наданих системою управління параметрів. Тому і «організаційна структура функціонально-змістовного рівня управлінських рішень» на етапі встановлення теоретичних зв'язок програмує себе спираючись насамперед на контекст цілеспрямованого чіткого вказаного предметного руху.

Пріоритети західноєвропейських дослідників при висвітленні «структури організаційних рівнів управління» детерміновані практичними сферами розвитку соціально-економічного програмування; теоретичні висновки такого ґатунку підкріплюються науковими спостереженнями за певними об'єктами. Тому і американські вчені Х. С. та Е. Ф. Пік у своїй праці «Супермаркет: організація та управління» звертають увагу на практичну зосередженість поступового організаційного балансу. Слід звернути увагу на певну властивість: якщо російські дослідники, обговорюючи соціально-економічну площину зони впливу скерованості менеджментського зразка застосовують терміни відокремлено-цільового механізму теоретичного навантаження, а саме: «управління організаціями» і окремий понятійний механізм спільного предметного поля – «організаційні структури» [4], то американська традиція вводить до обігу більш об'ємний варіант – «організаційна структура управління об'єктом», а при практичній сфері методологічного розширення, Х'ю та Елен Пік проаналізують становлення і розширення організаційної структури супермаркету. Визначення «організаційної структури управління» подається у відповідності не за внутрішніми характеристиками і

практичним символізмом навантаження мети управлінського рішення, а за планованістю поступу ідеї розвитку, яка, в свою чергу, рухалась за наступними трьома етапами: «1) групування (об'єднання) роботи і функцій, 2) покладання цих обов'язків на певну штатну одиницю (особу) і 3) організація штатних одиниць у структуру, яка визначає рівні відповідальності і керівництва» [5, с. 83]. Зосередженість на соціальній природі колективної справи підкреслює при встановленні програмних параметрів терміну «організаційна структура управління об'єктом» первинність людського ресурсу, коли мова заходить про перехід від першого етапу прорахованої структури, де об'єднання, тобто взаємодія узгодженого зразка, у відповідності до настанов реальності переходить до зони функціонально-змістовного рівня, оскільки відповідальність за встановлення конкретного ухваленого рішення – це пріоритетний чинник функціональних обов'язків певного працівника. Варіативність спеціалізації існуючих завдань відповідає заздалегідь прорахованій системі групування, проте групування не схематизованої сутності усталених зв'язків поверхневого рівня, а у відповідності з універсальним поєднанням змістовної частини функціональних шляхів виконання та реалізації покладених зобов'язань. Зрештою, процеси взаємодії та поєднання у структурі групування чітко сформульовані. Існує щільна класифікація, в рамках наукового спостереження за роботою супермаркетів (5). Таким чином, Х'ю та Елен Пік узагальнили процеси «координаційної ефективності взаємодіючих функціонально-змістовних рішень» до рівня об'єднаних параметрів за складністю диференційованих вимог організаційної структури управління об'єктом. Перший рівень – це група взаємопоєднаних функцій та обов'язків. Другий – групування затверджених програмою робіт за об'єктною ознакою. Наступний рівень – це взаємодіюче об'єднання допоміжних функцій. Важко переоцінити важливість першого рівня переформатування функціонально-змістовних зобов'язань та рішень. «Швидко віднайшлись переваги такої практики, коли одна особа виконує декілька взаємопов'язаних функцій і відповідає за їх виконання. Ці спроби розподілити групи обов'язків і функцій між окремими працівниками були першим кроком на шляху до створення організаційної структури сучасних супермаркетів» [5, с. 84]. Функціональна спеціалізація відповідає змістовній належності все ускладнюючої і ускладнюючої структури, яка при поглибленні, за рахунок варіативності суміжних профільних обов'язків, вимагає іншого ставлення до організації розподілу праці. Цей процес демонструється масштабом створених департаментів і допоміжних відділів всередині організаційних рівнів за програмою функціонально розподілу змістовно скоординованих все нових і нових вимог, які, в свою чергу, і регламентують чіткість при сегментації поєднаних обов'язків за для контролю над їх виконанням. Згідно з науковими наполегливими спостереженнями Х'ю та Елен Пік на другому рівні, вже об'єднуються

функціональні обов'язки за певними властивостями і процеси контролю підпадають під належність принципів організаційного управління. Таким чином, «це вже була структура, найхарактерніша для перших супермаркетів» [5, с. 85]. Третій рівень класифікаційних параметрів простору соціально-економічних відносин відзеркалює стратегію управління, «коли додатково-допоміжна функція вимагала здійснення взаємопов'язаних операцій... тобто, кожна штатна одиниця (посада) вже має певне коло обов'язків і функцій – так завідувачі відділами зобов'язані виконувати роботу, яка стосується безпосередньо їх відділів» (5, с. 86). Властивості ретельної зосередженості, зрештою і перевірки, підпорядковуються стратегічним нормам прямих функціональних штатних чинників керівників середніх ланок, адже саме на цьому функціонально-змістовному рівні зміни персоніфікуються і зона відповідальності – це простір управлінських рішень певної штатної одиниці. Організовані параметри суміжних, прямих і додаткових функцій, і створюють ефективний зміст «збалансованої структури контролюючого винайдення спрямованих загальних дій», що і на теоретико-практичному рівні приводить до свого логічного утворення – організаційної структури управління належним чином об'єкта певного ресурсного значення. Продемонстрована класифікація дає нам уявлення про те, що саме процеси групування, тобто об'єднання за своїми систематичними кроками стверджують функціонально-змістовний рівень управлінських рішень у просторі соціально-економічних відносин. Всі продемонстровані три рівні поєднань класифікаційних шляхів теоретичного простору впливу соціально-економічних відносин на організацію структури ефективного управління при застосуванні запропонованої американськими дослідниками системно-ускладнюючої моделі управління відводиться роль координаційного узагальнення, де головним якісним механізмом є групування роботи і функцій з належним еквівалентом програмних параметрів вдосконалення.

Висновки та перспективи подальших розвідок.

Встановлені теоретичні межі узагальнення понятійного арсеналу дотичних сфер огляду «управління організаціями» та «організаційної структури» демонструють розширену зону поєднання суміжних показників. Цей умовивід при застосуванні функціонально-змістовного рівня управлінських рішень відзеркалюється у низці авторських понятійних чинників, що найбільш вдало демонструються на прикладі координаційних алгоритмів комплексної узагальнюючої системності, якими і виявляються «збалансована структура контролюючого винайдення спрямованих загальних дій», а також «організаційна структура управління об'єктом соціально-економічної діяльності». Зазначені еквіваленти спираються на теоретичний досвід західного зразка, а саме на системно-ускладнюючу модель управління організаціями на рівні організаційної структури об'єкта, яка і узагальнює зміни соціально-економічного

простору. Цю багаторівневу модель і сформулювали дослідники Джеферсонівського коледжу Х. С. та Е. Ф. Пік у роботі «Супермаркет: організація та управління», що на вітчизняних теренах філософсько-управлінського віднаходження антикризового зрушення досліджується вперше.

Продемонстрований аналіз має збагатити чинники належної ефективності та відповідальності при застосуванні функціонально-змістовного рівня системності управлінських рішень, оскільки саме сфера соціально-економічних відносин у просторі реалізації відзеркалює елементи закладеного вектору хибності і навпаки – сприяння на покращення певної узгодженої програми необхідних кроків та дій.

Використані джерела інформації:

1. Кремень В. Г., Пазиніч С. М., Пономарьов О. С. Філософія управління. – К.: Знання України, 2007. – 360 с.
2. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. – М.: Academia, 1999. – 956 с.
3. Ільницька Л. В. Інформаційно-аналітична діяльність у контексті реконструкції понятійного простору філософії управління // Науковий вісник Академії муніципального управління. – 2012. – № 4 – С. 81 – 88.
4. Общий менеджмент: Концепции и комментарии / А. Н. Дятлов, М. В. Плотников, И. А. Муговин. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 400 с.
5. Пик Х., Пик Э. Супермаркет. Организация и управление: Пер. с англ. – М.: Экономика, 1979. – 224 с.

Рецензент: Александрова О.С., д.філос.н., професор.

УДК 351:658

Карпенко О.В.,

кандидат наук з державного управління,
докторант кафедри державної політики та управління
політичними процесами Національної академії
державного управління при Президентіві України

НОРМАТИВНО ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СФЕРИ НАДАННЯ ДОЗВІЛЬНИХ ПОСЛУГ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

Анотація. Розглянуто наукові підходи до правового унормування сервісної діяльності органів виконавчої влади в Україні. Доведено недосконалість нормативно-правового забезпечення «дозвільно-погоджувального» напряму розвитку сфери надання управлінських послуг. Визначено окремі проблеми функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності в Україні та запропоновано правовий інструментарій їхнього вирішення через законодавче унормування статусу державних адміністраторів та процедур надання дозвільних електронних послуг.

Ключові слова: сервісна діяльність, дозвільна система, електронні послуги..

Аннотация. Рассмотрены научные подходы к правовому нормированию сервисной деятельности органов исполнительной власти в Украине. Доказано несовершенство нормативно-правового обеспечения «разрешительно-